

PARTER (Antal tilltalade: 1)**Tilltalad**

Erik Kristensen, 19811204-4618
Kronogatan 8 F
511 61 Skene

Offentlig försvarare:

Advokat Christian Oxhamre
Severin & Carlberg Advokater KB
Östermalmsgatan 90 1 tr
114 59 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Jessica Andersson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Jönköping
Box 73
551 12 Jönköping

DOMSLUT**Brott som den tilltalade döms för**

Grovt barnpornografibrott, 16 kap 10 a § 1 st 5 p och 6 st brottsbalken och 16 kap 10 a § 1 st 5 p och 5 st brottsbalken i sin lydelse före 1 maj 2020
2020-04-07 -- 2021-01-15

Påföljd m.m.

Fängelse 1 år

Förverkande och beslag

I beslag tagen mobiltelefon förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Öst; beslagsliggare 2021-5000-BG5897, nr 3).

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

- Christian Oxhamre får ersättning av staten med 36 764 kr. Av beloppet avser 21 293 kr arbete, 7 920 kr tidsspillan, 198 kr utlägg och 7 353 kr mervärdesskatt.
- Staten ska stå för kostnaden för försvararen.

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden och bevisning, se bilaga 1. Åklagaren har vid huvudförhandlingen justerat tidsperioden i gärningsbeskrivningen till att inledas den 7 april 2020 i stället för den 8 april 2020.

Erik Kristensen har erkänt barnpornografibrott av normalgraden. Han har medgett det särskilda yrkande.

Hänvisningar till förundersökningsprotokollet sker nedan med förkortningen fup.

KORT BAKGRUND

Polisen i Storbritannien underrättade i december 2020 (via polisen i Norge) polisen i Sverige om att det fanns misstanke om att en användare på applikationen Kik (en app för chat), med användarnamnet ”Lilla Tigern” var pedofil och hade gjort sig skyldig till något slags övergrepp mot barn samt att det s.k. IP-nummer som användaren använt för kommunikation via appen, kunde kopplas till Sverige. Den konversation på Kik som väckte brittiska polisens misstankar handlade bl.a. om oralsex på en 7-årig dotter som personen i Sverige med aktuell IP-adress skulle ha utfört.

Via bredbandsleverantören fick polisen den 13 januari 2021 information om att spårningen av IP-adressen gick till en fysisk adress i Vetlanda där bl.a. Erik Kristensen, den tilltalade, var skriven. Eftersom han förekommer i belastningsregistret under två avsnitt för barnpornografibrott och sexuellt övergrepp mot barn, föll misstankarna på honom. Erik Kristensen anhölls i sin frånvaro den 14 januari 2021 och polisen genomförde en husrannsakan i hans bostaden på morgonen dagen efter, den 15 januari. I bostaden påträffades Erik Kristensen och i den morgonrock han hade på sig påträffades en mobiltelefon. Den var ostridigt hans. Han har medgett att han haft konversationer på Kik i namnet ”Lilla Tigern”. I mobiltelefonen har anträffats det

barnpornografiska material som är föremål för åtal. Erik Kristensen greps. Han frigavs några dagar senare, den 16 januari 2021.

Av åberopat IT-forensiskt protokoll framgår att tre bilder laddats ner till telefonen eller i vart fall hanterats den 7 och 8 april 2020. Även om det är oklart vad ”Last Write Time” innebär (se s. 83 fup), visar det att de tre bilderna laddats ner tidigare. Dessa bilder säger sig Erik Kristensen inte känna till. Övrigt barnpornografiskt material – fotografier och filmer – har laddats ner efter midnatt den 15 januari 2021, dvs. samma dag som polisen genomförde husrannsakan. Erik Kristensen har erkänt att han laddat ner materialet men att han inte hann titta på det innan polisen kom. Tingsrätten återkommer nedan till de uppgifter han lämnat och de invändningar han gjort.

TINGSRÄTTENS ÖVERVÄGANDEN, M.M.

Rättsliga utgångspunkter

Den som på visst i lag preciserat sätt befattar sig med barnpornografisk bild – en bild som skildrar barn i pornografiskt hänseende – döms för barnpornografibrott till fängelse i högst två år (16 kap. 10 a § brottsbalken). Det aktuella målet avser befattning i form av innehav av barnpornografisk bild (med vilken jämsställs film) eller i vart fall betraktande av en sådan bild som gärningsmannen berett sig tillgång till. Om brottet bedöms som ringa är straffskalan böter eller fängelse i högst sex månader. Om brottet är grovt, som åklagaren gör gällande i detta fall, är straffskalan – enligt bestämmelsens sjätte stycke – fängelse i lägst ett år och högst sex år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas (i) om brottet har begåtts yrkesmässigt eller i vinstsyfte, (ii) utgjort ett led i brottslig verksamhet som utövats systematiskt eller i större omfattning, (iii) avsett en särskilt stor mängd bilder eller (iv) avsett bilder där barnen är särskilt unga, utsätts för våld eller tvång eller utnyttjas på annat särskilt hänsynslöst sätt. Även ett rent innehav av barnpornografiskt material, dvs. gärningsmannen inte haft något med uppkomsten eller spridningen av

materialet att göra, kan alltså utgöra grovt barnpornografibrott. – Vid bedömning av om ett brott är grovt ska avgörande vikt fästas vid den kränkning av barnets integritet som bilden innefattar.

Med uttrycket ”särskilt unga” avses barn som på grund av sin ålder är allra mest skyddslösa, barn som inte uppnått skolåldern. Uttrycket ”våld eller tvång” avser bilder som t.ex. utsätts för misshandel respektive att förmås att utföra handlingar eller berövas sin rörelsefrihet. Uttrycket ”annat särskilt hänsynslöst beteende” är tänkt att avse annat i hög grad integritetskränkande innehåll, som att barnet utses för penetrering, förnedras eller drogas, att djur förekommer på bilderna eller bilder där barn avbildas med kroppsvätska (t.ex. sperma, urin eller avföring, på kroppen, oavsett ålder på barnet. (Se prop. 2004/05:45, prop. 2009/10:70 men också SOU 2007:54).

Straffskalan för grovt brott ändrades den 1 maj 2020 på så sätt att minimistrafvet skärptes från fängelse i sex månader till fängelse i ett år. (se mer om det nedan) Barnpornografibrott är ett s.k. perdurerande brott – ett fortlöpande brott – vilket i detta sammanhang innebär att brottet begås så länge bilden/filmen finns i innehavarens besittning (se t.ex. prop. 2009/10:70 s. 38). Att ett brott är perdurerande innebär också att det kan uppstå situationer där båda straffskalorna för grovt brott är tillämpliga, dvs. i detta fall både den som gällde före den 1 maj 2020 och den som gällt sedan dess. Denna omständighet har viss betydelse här, en fråga som rätten (också den) återkommer till.

Med barn avses i straffbestämmelsen en person vars pubertetsutveckling inte är fullbordad eller som är under 18 år. Är pubertetsutvecklingen fullbordad, ska ansvar dömas ut bara om det av bilden och omständigheterna kring den framgår att den avbildade personen är under 18 år (se tredje stycket i ovan angiven bestämmelse).

Den tilltalades invändningar

Erik Kristensen har invänt att inte visste vad det var han laddade ner. Han har uppgett att han trodde att det var ”vanliga porrfilmer”. Han har samtidigt erkänt sig skyldig till barnpornografibrott. Hans invändningen är inte det minsta trovärdig mot bakgrund av dels utredningen om hans konversation som ”Lilla Tigern”, dels tidigare lagföringar för barnpornografibrott. Inte heller hans egna uppgifter talar för att han inte visste vilken typ av material han laddade ner. Utredningen visar att det barnpornografiska material som avses i åtalet genom aktiv åtgärd från hans sida laddats ner till hans telefon. Han har medgett att han laddade ner allt material, förutom de tre bilder som förefaller vara nedladdade i april 2020, som han har uppgett sig sakna kännedom om. Filnamnen på de tre bilderna är ”nedladdning(1).txt”, ”nedladdning(2).txt” och ”nedladdning.txt”. Erik Kristensen har inte kunnat lämna någon förklaring till filändelserna (.txt) när det inte är fråga om text-filer. Av åberopat IT-forensiskt protokoll framgår att filändelsen är lätta att ändra och att detta är ett vanligt sätt att ”gömma” filer (se s. 88 fup). Om ändringen gjorts före eller efter nedladdningen är oklart men den omständigheten att filändelsen ändrats talar för att avsikten varit att dölja filernas innehåll. Bilderna – som innehåller ”grovt” material (se nedan) – har sannolikt inte hamnat i hans telefon av en slump, utan som en följd av en aktiv åtgärd från hans sida, en slutsats som har stöd i åberopat IT-forensiskt protokoll (se samma sida i fup). Möjligen har Erik Kristensen glömt bort att han hade dem eller missat att radera dem. Utredningen visar alltså att allt material som återfanns på hans telefon genom aktiv åtgärd från den tilltalades sida var nedladdat till telefonen. Att han möjligen inte haft tid att titta på, betrakta, allt material på grund av att han greps av polis, saknar betydelse. Det väsentliga är att han laddat ner bilderna och filmerna. Han har genom det innehaft bilderna i lagens mening. Hans invändningar kan alltså lämnas utan vidare avseende.

Ansvarsfrågan

Erik Kristensen har erkänt att han laddat ner de bilder och filmer som är daterade på natten den 15 januari 2021, se s. 84 ff fup, dvs. allt material förutom tre bilder. Hans erkännande har stöd i övrig utredning. Han har visserligen samtidigt uppgett att han inte visste vad det var han laddade ner, att han trodde det var vanliga porrfilmer, att han kan ha tittat på något och att han hade tänkt radera de eftersom det inte var något han ville ha samt att han inte minns riktigt. Den omständigheten att han i tingsrätten sagt att han egentligen inte var intresserad av det han laddade ner men likväl laddade ner materialet – hade ”telefonen på rullning och laddade ner filmerna under natten” – talar tydligt för en avsikt med nedladdningen.

Utredningen visar att materialet i den tilltalades telefon låg i en mapp som filhämtningsappen MEGA använder som standard men att denna app inte fanns i telefonen när den undersöktes av polisen. Erik Kristensen har uppgett att han var tvungen att ladda ner appen MEGA för att kunna se filerna, men att han inte vågar svara på om han raderat appen efteråt. Av den omständigheten att appen inte fanns i telefonen när den undersöktes av polis, kan man dra slutsatsen att Erik Kristensen måste ha raderat MEGA-appen efter nedladdningen och innan polisen beslagtogs telefonen. Avsikten med det har sannolikt varit att dölja nedladdningen. Som nyss sas finns det i utredningen även stöd för att han laddat ner de bilder som i utredningen är daterade, ”Last Write Time”, den 7 respektive 8 april 2020. Dessa tre bilder har utgjorts av ”grovt” material (se nedan). Mot denna bakgrund och med beaktande av att Erik Kristensson dömts för barnpornografibrott vid två tillfällen tidigare är det visat att han är sexuellt dragen till barn, dvs. att han är vad som i daglig tal brukar kallas pedofil. Det är genom det nu anförda styrkt att han kände till att det var barnpornografi han laddade ner.

Mot bakgrund av Erik Kristensens tidigare domar för barnpornografibrott är det svårt att se att han skulle ha underlåtit att ladda ner materialet om han visste att filmerna/bilderna innehöll grova övergrepp. Han får i denna fråga anses ha haft i vart fall likgiltighetsuppsåt.

Det är genom vad som nu sagts styrkt att Erik Kristensen haft uppsåt. Brottet är fullbordat genom nedladdningen till telefonen, när materialet sparats i den. Erik Kristensen har alltså gjort sig skyldig till barnpornografibrott i enlighet med de faktiska omständigheter som anges i åklagarens gärningsbeskrivning.

Den fråga som härnäst ska besvaras är hur brottet ska rubriceras, om det är grovt som åklagaren anfört eller om brottet är av normalgraden, vilket den tilltalade hävdar.

Bakgrund till rättens överväganden i fråga om rubricering

Som grund för förbudet mot framställning av barnpornografi har under lagstiftningen i flera propositioner hänvisats till den integritetsskada som kan uppkomma när ett barn utnyttjas vid tillkomsten av pornografiska bilder. Ett annat motiv för kriminaliseringen som förts fram är att framställningen och spridningen av barnpornografiska alster är kränkande för barn överhuvudtaget. Numera är även andra former av hantering än sådana som syftar till spridning eller faktiskt innebär spridning av bilden kriminaliserade. (Se bl.a. prop. 2009/10:70 s. 15 och även Brottsbalken – En kommentar, Bäcklund m.fl., JUNO-upplagan.)

Den 1 april 2005 höjdes straffmaximum för grovt barnpornografibrott från fängelse i fyra år till fängelse i sex år (se prop. 2004/05:45). Avsikten med höjningen var dels att genomföra det inom EU antagna rambeslutet om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi, dels att ge utrymme för en mer nyanserad straffmätning av de mest allvarliga fallen av grovt barnpornografibrott. Någon generell höjning av straffen för grovt barnpornografibrott var inte avsedd. Det kan upprepas att minimistraffet för grovt brott vid tidpunkten var fängelse i sex månader. Även enligt den då nya lagstiftningen skulle vid bedömning av om brottet var grovt särskilt beaktas bl.a. om brottet avsett en särskilt stor mängd bilder eller avsett bilder där barn utsätts för särskilt hänsynslös behandling.

Den 1 januari 2011 ändrades bestämmelsen om barnpornografibrott igen. Förutom innehav av barnpornografisk bild blev det också straffbart att betrakta en sådan bild som gärningsmannen berett sig tillgång till. De omständigheter som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om brottet är grovt modifierades till bl.a. gärningar där barnen är särskilt unga, utsätts för våld eller tvång eller utnyttjas på annat särskilt hänsynslöst sätt (se prop. 2009/10:70).

I lagstiftningsärendet pekade regeringen på att det var relativt sällan som domstolarna dömde för grovt barnpornografibrott och när så sker kan enhetlighet i tillämpningen inte alltid spåras samt att frågan därmed uppkom om huruvida kriterierna för bedömning av brottets svårhetsgrad hade en lämplig utformning (a.a. s. 29). Regeringen kan här svårligen tolkas på annat sätt än att dess avsikt varit att fler fall borde betraktas som grovt brott. Regeringen anförde vidare att det naturligtvis är särskilt angeläget att motverka efterfrågan på barnpornografiska bilder som skildrar grova övergrepp (a. a.). (Efterfrågan torde i praktiken bestå av de pedofiler som har intresse av barnpornografiskt material.) Även om regeringen här inte angav vad som utgör grovt övergrepp är det uppenbart att bilder som skildrar barn som utsätts för vaginalt samlag, analt samlag eller oralt samlag, utgör exempel på bilder som skildrar grova övergrepp.

Regeringen anförde vidare: När det ska avgöras om bildinnehållet är sådant att en befattning med en bild redan av detta skäl utgör grovt brott bör avgörande vikt fästas vid den kränkning av barnets personliga integritet som bilden innefattar. Det finns då skäl att i stränghetshänseende särbehandla pornografiska bilder av påtagligt unga barn och bilder av barn som – oavsett ålder – utsätts för våld eller tvång. Även annat i hög grad integritetskränkande innehåll bör medföra att brottet bedöms som grovt. Hit hör sådant som att barnet förnedrats, berövas rörelsefriheten eller förefaller ha drogats. (a. a.).

Genom lagändringen infördes som nya kriterier vid bedömning av vad som ska utgöra grovt barnpornografibrott att brottet avsett bilder där barnen är särskilt unga, utsätts för våld eller tvång eller utnyttjas på annat särskilt hänsynslöst sätt. Med våld eller

tvång avses den vedertagna betydelsen av begreppet, dvs. att barn misshandlas, med tvång förmås att utföra handlingar eller berövas sin rörelsefrihet. Var och en av de nya omständigheterna tar sikte på olika moment av den kränkning som det innebär för ett barn att förekomma på en pornografisk bild. Omständigheten att barnen är särskilt unga träffar därvid bilder av barn som på grund av sin ålder är allra mest skyddslösa (främst avses sannolikt barn som inte uppnått skolålder). Annat i hög grad integritetskränkande innehåll – såsom att barnet utsatts för penetreringar, förnedringar eller drogats – fångas in av omständigheten att barnen utnyttjats på annat särskilt hänsynslöst sätt. (Se a.a. s. 43).

Den senaste ändringen av bestämmelsen (16 kap. 10 a § brottsbalken) gjordes per den 1 maj 2020 då (bl.a.) straffminimum för grovt brott höjdes från fängelse i sex månader till fängelse i ett år. Motiven till lagändringen var bl.a. de följande (prop. 2019/20:69 s. 13 f och 24 ff).

De senaste decennierna har brottsofferperspektivet lyfts fram allt tydligare i olika straffrättsliga sammanhang. Även skyddet för den personliga integriteten har fått en ökad uppmärksamhet. Synen på hur allvarlig en brottstyp är kan förändras över tid till följd av samhällsutvecklingen. Om synen har förändrats mera varaktigt och inte ges ett tillräckligt genomslag inom ramen för den gällande straffskalan finns det skäl att ändra lagstiftningen. Straffminimum för grovt brott har varit oförändrat sedan den särskilda straffskalan för grovt brott infördes år 1999.

Genom den tekniska utvecklingen har det skapats nya förutsättningar för barnpornografibrottet. Övergrepp som filmas kan spridas till andra i samma ögonblick som de begås. Också möjligheterna att skapa stora samlingar barnpornografiskt material har ökat. Internet är idag det i särklass vanligaste medlet för distribution av och annan befattning med barnpornografiska bilder. I och med teknikutvecklingen är det idag lättare att söka upp och ta del av övergreppsmaterial än när straffbestämmelsen om grovt barnpornografibrott infördes. Har en bild väl fått spridning på internet är det svårt att hindra ytterligare spridning. För den som drabbas

kan vetenskapen om att andra har möjlighet att fortsätta titta på bilen innebära ett svårt lidande och en känsla av att övergreppet inte tar slut.

Mycket talar för att de sexuella övergreppen som dokumenteras blir allt grövre och ofta innefattar våld och övergrepp på mycket unga barn. Det finns också uppgifter om att efterfrågan på övergreppsbilder ökar i takt med att utbudet ökar, vilket i sin tur leder till ökad produktion och sexuella övergrepp på barn i samband med produktionen. Barnpornografiskt material kan även bidra till att sexuella övergrepp ”normaliseras” för både förövare och offer. Enligt regeringens mening innebär den utveckling som skett att allvarigare former av barnpornografibrott bör ses som mer klandervärda än tidigare.

Den skärpta synen på brottsligheten återspeglas enligt regeringens uppfattning inte fullt ut i straffnivån för grovt barnpornografibrott. Straffskalan bör därför skärpas. För att åstadkomma generellt höjda straff för grovt barnpornografibrott bör straffminimum höjas. Med hänsyn till brottets skadeverkningar för det enskilda barnet bedömde regeringen att ett straffminimum på ett års fängelse bättre (än nio månaders fängelse) skulle återspegla brottets straffvärde på en lägsta nivå. En sådan straffskala ger fortfarande tillräckligt utrymme för en adekvat straffvärdebedömning också för de minst allvarliga fallen som ändå är att betrakta som grovt brott. Straffskalan skulle då vara densamma som för t.ex. grovt sexuellt övergrepp mot barn, vilket bedöms som rimligt med hänsyn till brottets allvar.

Enligt regeringen är det angeläget att ett höjt straffminimum också får ett genomslag i praktiken. Avsikten med höjningen är inte att påverka gränsdragningen mellan brott av normalgraden och grovt brott. Några förändringar av de omständigheter som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om ett brott är grovt föreslås inte av regeringen. Regeringen pekar på de farhågor som under lagstiftningsprocessen lyfts fram i fråga om risken för att ett minimistraff på fängelse i ett år skulle medföra en återhållsamhet från domstolar att bedöma brott som grova. Med en höjning från sex månaders fängelse till ett års fängelse, vilket alltså motsvarar brottets straffvärde på en lägsta nivå,

finns det dock enligt regeringen inte anledning att tro annat än att domstolarna kommer att tillämpa lagstiftningen på avsett sätt.

Rättens överväganden och bedömning i fråga om rubricering

Vid bedömningen av om ett barnpornografibrott är grovt ska domstolen göra en helhetsbedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet. För att ett brott ska bedömas som grovt bör i princip krävas att omständigheterna i det enskilda fallet framstår som försvårarande i motsvarande grad som normalt gäller i de fall som anges i lagens exemplifieringar (se t.ex. NJA 2018 s. 634 p. 10). De kvalifikationsgrunder som särskilt ska beaktas redovisas ovan. Dessa kvalifikationsgrunder är dock inte uttömmande utan exemplifieringar, dvs. brottet kan bedömas som grovt även på annan grund.

För att brottet ska bedömas vara grovt krävs att brottet är sådant att straffvärdet per den 30 april 2020 (dagen före höjningen av minimistraflet) skulle ha bedömts uppgå till fängelse i sex månader. Det är viktigt att ha detta i åtanke eftersom straffvärdebedömningen här inte kan separeras från frågan om brottet är grovt. Som framgår ovan var avsikten med höjningen av minimistraflet den 1 maj 2020 inte att påverka gränsdragningen mellan brott av normalgraden och grovt brott. Syftet med höjningen var att åstadkomma generellt höjda straff för grovt barnpornografibrott. Som även det angavs ovan förutsatte regeringen att domstolarna tillämpar lagstiftningen på avsett sätt och inte på grund av höjningen av minimistraflet blir återhållsamma med att bedöma brott som grovt.

Den tredje kvalifikationsgrunden som nämns i lagtexten är att brottet har avsett en särskilt stor mängd bilder. Den kvalifikationsgrund som främst tar hänsyn till graden av kränkning av det avbildade barnet är den fjärde, att brottet avsett bilder där barnen är särskilt unga, utsätts för våld eller tvång eller utnyttjas på annat särskilt hänsynslöst sätt. Enligt nuvarande praxis, som i stort grundar sig på bestämmelsens tidigare lydelse, krävs ett relativt stort antal bilder, trots att varken lagtext eller förarbeten hindrar en

tillämpning där brottet bedöms som grovt även om antalet grova övergreppsbilder är litet. Det kan ifrågasättas om detta varit lagstiftarens avsikt. Också en enda film eller ett fåtal bilder där verkliga barn utsätts för särskilt hänsynslös behandling bör kunna föranleda att brottet bedöms som grovt, särskilt om gärningsmannen haft någon del i tillkomsten eller spridningen.

Det finns all anledning att vid straffmätningen lyfta fram allvaret i kränkningen av det enskilda barnet som filmen/bilderna förmedlar. Regeringen har också pekat på att det enligt bestämmelsens ordalydelse inte finns något krav på att bilder med en hög grad integritetskränkande innehåll ska uppgå till viss mängd. I förarbetena till när grovt barnpornografibrott infördes anges tvärtom att straffskalan för grovt brott bör kunna tillämpas vid framställning eller hantering även av en enskild film om filmer i fråga visar ett barn som utsätts för särskilt hänsynslös behandling under förutsättning att filmen kan antas vara en dokumentation av ett verkligt övergrepp. Det uttalas även att det bör räcka med att någon kvalificerande omständighet föreligger, under förutsättning att gärningens straffvärde totalt sett motiverar att brottet bedöms som grovt (se prop. 1997/98:43 s. 97 och även prop. 2019/20:69 s. 23). Det bör upprepas att när dessa uttalanden gjordes var straffminimum för grovt brott fortfarande fängelse i sex månader.

Även om det inte framgår klart av praxis är det uppenbart att det i straffmätningshänseende måste göras åtskillnad mellan en stillbild och en filmsekvens. En film av ett övergrepp bör i kränkningshänseende betraktas som allvarligare än t.ex. en stillbild ur samma film, framförallt när det är fråga om särskilt hänsynslös behandling av ett barn.

Åklagaren har bl.a. åberopat ett undersökningsprotokoll upprättat av analytikern Tobias Linder. Denne har även hörts i målet. Hans beskrivning av övergreppsmaterialet ska redovisas här. I sin beskrivning delar han upp materialet i två kategorier, dels övergreppsmaterial, dels särskilt hänsynslöst (eller grovt) övergreppsmaterial.

Av det material som bedömts utgöra *övergreppsmaterial* är det en stor mix av material. Det gemensamma är att majoriteten av materialet verkar vara

självproducerat av barnen, men det finns även en del uppenbart studioproducerat material. En majoritet av materialet har titlar på spanska. Det är en blandning av video- och bildmaterial.

Den absoluta majoriteten av materialet föreställer flickor i början till mitten av puberteten som antingen poserar framför kameran nakna eller som utför sexuella handlingar på sig själva, såsom onani med fingrarna.

Av det material som bedömts utgöra *särskilt hänsynslöst övergreppsmaterial* så är det betydligt mer jämfört med det övriga materialet. Uppskattningsvis 2-3 gånger så mycket grovt material som övrigt. Det särskilt hänsynslösa materialet har också en kraftig övervikt mot videomaterial jämfört med övrigt material. Även en stor del av bildmaterialet förefaller vara fragment från videofiler då majoriteten av dem har filnamn som indikerar att de kommer från filmer. Det kan tänkas vara tumnaglar eller exempelbilder från filmerna.

Materialet föreställer alla tänkbara övergrepp mot barn. Majoriteten av dem föreställer barn som penetreras av vuxna antingen oralt, vaginalt eller analt. I många fall avbildas barnen med kroppsvätska på sig där vuxna män ejakulerar i barnens mun, vagina eller på deras kroppar.

I ett fåtal fall föreställer filmerna och bilderna videoklipp på barn som har samlag och begår övergrepp på varandra. Det förekommer även fall där barn utför sexuella handlingar tillsammans med djur.

Tobias Linder har under vittnesförhör i tingsrätten bekräftat den beskrivning han ger i undersökningsprotokollet. Av åberopat IT-forensiskt protokoll framgår att ISÖB (den grupp inom polisen som utreder Internetrelaterade Sexuella Övergrepp mot Barn, och i vilken Tobias Linder arbetar) klassificerat 31 av (de 46) bilderna och 40 av (de 47) filmerna som ”grovt material”, dvs. vad som ovan också benämnts särskilt hänsynslöst övergreppsmaterial. Tobias Linder har under förhöret i tingsrätten förevisat exempel på det barnpornografiska materialet och han har uppgett att det han förevisat utgör ett mycket representativt urval av materialet. Erik Kristensen har genom sin försvarare inte ifrågasatt att det förevisade materialet utgör ett ” mycket representativt urval av materialet”. Tingsrätten bedömer utifrån vad som nu sagts att Tobias Linders beskrivning och bedömning av materialet är tillförlitlig och kan läggas till grund för vidare överväganden.

Tingsrätten finner utifrån vad som nu sagts styrkt att majoriteten av materialet utgörs av videofilmer och att merparten föreställer barn som penetreras av vuxna antingen oralt, vaginalt eller analt samt att barnen i många fall avbildas med kroppsvätska på sig

där vuxna män ejakulerar i barnens mun, vagina eller på deras kroppar. Det är alltså fråga om verkliga våldtäkter eller om andra verkliga sexuella övergrepp mot verkliga barn. Erik Kristensen har bl.a. innehaft 1 timme och 22 minuter med film som visar grova övergrepp och innefattar mycket allvarliga kränkningar av detta slag. Även om det inte är fråga om en omfattande mängd film, medför detta att brottet har ett högt straffvärde. Som angavs tidigare ska bestämmelsen i 16 kap. 10 a § sjätte stycket brottsbalken inte tolkas så att det för grovt brott krävs både en särskilt stor mängd bilder/filmer och att materialet dessutom har grovt innehåll (jfr prop. 2019/20:69 s. 23).

Även om Erik Kristensen inte tagit del i produktionen av materialet, är han delaktig i hanteringen genom att han står för en del i efterfrågan. Hans befattning med det barnpornografiska materialet utgör således en brottslighet som medverkar till att barn i olika åldrar utsätts för sexuella övergrepp. Det bör här påpekas att vaginal eller anal penetration av ett barn som inte är fullt pubertetsutvecklat som regel torde innefatta våld i någon form, dvs. att penetrationen i sig utgör misshandel. I vart fall de filmade övergreppen som skett på sådana barn torde utgöra vad som i Sverige skulle betecknas som grov våldtäkt mot barn, med ett straffvärde för vart och ett av övergreppen motsvarande fängelse i mellan fem och tio år.

Mot den bakgrund som ges ovan, bl.a. att det är särskilt angeläget att motverka efterfrågan på barnpornografiska bilder som skildrar grova övergrepp, bedömer tingsrätten att det aktuella brottet, i likhet med vad åklagaren gjort, bör bedömas som grovt.

Straffvärde och påföljd

Med undantag för tre bilder har allt barnpornografiskt material laddats ner efter det att minimistraflet för grovt barnpornografibrott höjdes den 1 maj 2020. Av denna anledning bör utgångspunkten för straffmätningen vara den nya straffskalan. Straffvärdet för nu aktuellt brott motsvarar minimistraflet på ett års fängelse. Med

beaktande av att en liten del av brottet (de tre bilderna) begåtts även när det tidigare minimistraffet gällde (se ovan vad som sägs om perdurerande brott), kan straffvärdet stanna där, utan att den omständigheten att Erik Kristensen återfallit i likartad brottslighet beaktas på annat sätt (jfr 29 kap. 4 § brottsbalken).

Då det är fråga om artbrott, återfall och då straffvärdet är så högt är det uteslutet med annan påföljd än fängelse.

Övriga frågor

Det särskilda yrkandet är lagligen grundat och ska bifallas

Då den tilltalade döms för brott som har fängelse i straffskalan ska han betala en avgift till Brottsofferfonden.

Försvaren ska ersättas enligt begäran, fränsett att det inte föreligger särskilda skäl att ersätta honom för de merkostnader det inneburit att han har sin verksamhet förlagd långt från tingsrättens domsaga. I denna del – för tidsspillan – ska han i stället ersättas enligt schablon, dvs. för tre timmars tidsspillan per resa tur och retur.

Med beaktande av fängelsestraffets längd behöver den tilltalade inte återbetala någon del av denna kostnad.

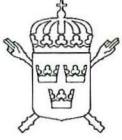
HUR MAN ÖVERKLAGAR; SE BILAGA

Skrift med överklagande ska adresseras till Göta hovrätt men ges in till tingsrätten senast den 28 juni 2022.

På tingsrättens vägnar

Ulf Ljungdahl

I avgörandet har deltagit nämnd. Rättens ledamöter är överens.

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
 Åklagarområde Syd-Öst
 Åklagarkammaren i Jönköping
 Kammaråklagare Jessica Andersson

Stämningsansökan

2022-03-03

Sida 1(2)
 Handling 99
 Ärende AM-5723-21
 Handläggare 205A-81

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

EKSJÖ TINGSRÄTT

EKSJÖ TINGSRÄTT

INKOM: 2022-05-25

INKOMNR: 2022-03-04

AKTBIL: B 113-21

AKTBIL: 4

Eksjö tingsrätt
 B 113-21

Åklagarbundet

Stämningsansökan

Tilltalade

Erik Kristensen (19811204-4618)

Företräds av advokat Christian Oxhamre.

- Anhållen i frånvaro 2021-01-14 kl 15.23, Gripen 2021-01-15 kl 08.01,

Frigiven 2021-01-16 kl 15.07.

Ansvaryrkanden m.m.

GROVT BARNPORNOGRAFI BROT

5000-K47568-21

Erik Kristensen har på en mobiltelefon innehaft eller i vart fall betraktat efter att ha berett sig tillgång till 92 barnpornografiska filer. Det hände någon gång mellan den 8 april 2020 och den 15 januari 2021 inom Vetlanda kommun samt på annan plats i, Sverige. Av bilderna är 14 bilder att betrakta som övergreppsmaterial (barnpornografi), 31 bilder är att betrakta som särskilt hänsynslöst/grovt övergreppsmaterial, 7 filmer med sammanlagd speltid om 10 min är att betrakta som övergreppsmaterial (barnpornografi), 40 filmer med sammanlagd speltid om 1 timma och 22 min är att betrakta som särskilt hänsynslöst/grovt övergreppsmaterial.

7
 / Justerat
 vid HUF
 / A.T

Brottet bör bedömas som grovt eftersom det avser en särskilt stor mängd grovt barnpornografiskt material, det avser bilder/filmer där barn utsätts för våld eller tvång eller utnyttjas på annat särskilt hänsynslöst sätt såsom penetration och andra sexuella handlingar.

Erik Kristensen begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 16 kap 10 a § 1 st 5 p och 6 st brottsbalken och 16 kap 10 a § 1 st 5 p och 5 st brottsbalken i sin lydelse före 1 maj 2020

Särskilda yrkanden

Det yrkas att nedan angivet gods förverkas från Erik Kristensen enligt lag (1994:1478) om förverkande av barnpornografi samt 36 kap 2 § brottsbalken: 2021-5000-BG5897.3 (Mobiltelefon).

Muntlig bevisning

1. Förhör med den tilltalade **Erik Kristensen** som förnekar brott.

Presentationsform: förhör vid huvudförhandlingen.

2. Förhör med vittnet **Tobias Linder**, granskare ISÖB om hans genomgång av bilderna till utvisande av klassificeringen av barnpornografiskt material. Linder ska även presentera delar av materialet vid huvudförhandlingen.

Presentationsform: förhör vid huvudförhandlingen.

Övrig bevisning

1. Rapport från KIK, sid. 5-23, till utvisande av hur ärendet initierades.
2. PM om IP-spårning, sid. 24, till utvisande av vilken adress IP-numret ledde till.
3. Undersökningsprotokoll, sid. 73-74, till utvisande av hur materialet har klassificerats som barnpornografiskt material.
4. Omvärdering av bedömning av övergreppsmaterial, sid. 75, till utvisande av vilket material som klassificerats som barnpornografiskt material.
5. IT-forensiskt protokoll, sid. 78-88, till utvisande av var det barnpornografiska materialet påträffades.
6. Beslagsprotokoll, sid. 106-107, till utvisande var mobiltelefonen påträffades.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.